

รวี รัตนาคม : การสร้างแบบจำลองดิน-ภูมิทัศน์ ในพื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน ลุ่มน้ำแม่สา
เชียงใหม่ (SOIL-LANDSCAPE MODELING IN A SLOPE COMPLEX AREA: MAE
SA WATERSHED, CHIANG MAI) อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุวิทย์
อ่องสมหวัง, 172 หน้า.

คุณสมบัติของดินเป็นสารสนเทศที่สำคัญปัจจัยหนึ่งสำหรับการจัดการที่ดินและการสร้าง
แบบจำลองทางสิ่งแวดล้อมแต่อย่างไรก็ตาม คุณสมบัติของดินในพื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนของประเทศไทย
จะไม่มีข้อมูล วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาคือ การจำแนกภูมิลักษณะ (landform) และการ
สร้างข้อมูลปัจจัยการเกิดดินโดยอาศัยเทคนิคการรับรู้จากระยะไกลและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์
การหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของดินและปัจจัยการเกิดดิน และการทำนายคุณสมบัติของ
ดินในพื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนในการศึกษาครั้งนี้เริ่มต้นจากการจำแนกภูมิลักษณะสำหรับใช้ในการ
สำรวจดินในสนาม โดยอาศัยการรวมค่าดัชนีตำแหน่งภูมิประเทศ (topographic position index) ใน
มาตราส่วนและชุดหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกัน จากนั้นนำคุณสมบัติของดินบนและดินล่าง (อนุภาค
ทราย อนุภาคทรายแป้ง อนุภาคดินเหนียว ความเป็นกรดเป็นด่าง อินทรีย์วัตถุ ไนโตรเจน
โพแทสเซียม แคลเซียม แมกนีเซียม โซเดียม ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออน และความอิ่มตัวบส)
และปัจจัยการเกิดดิน (ปริมาณฝนรายปีเฉลี่ย 10 ปี ดัชนีพืชพรรณผลต่างแบบนอร์แมลไลซ์ (NDVI)
ระดับความสูง ความลาดชัน ทิศด้านลาด ความโค้งภูมิประเทศ (curvature plan and profile
curvature) ดัชนีความชื้นภูมิประเทศ (topographic wetness index) และอัตราส่วนของอลูมิเนียมและ
ซิลิกา มาสร้างแบบจำลองดิน-ภูมิทัศน์ โดยอาศัยการวิเคราะห์การถดถอยวิธี PLS (partial least
squares) และการประมาณค่าในช่วงวิธี Cokriging แบบจำลองที่ให้ค่าความผิดพลาดเฉลี่ยกำลังสอง
แบบนอร์แมลไลซ์ (NRMSE) น้อยที่สุด จะเป็นแบบจำลองที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการ
ทำนายคุณสมบัติดินในพื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน

ผลจากการจำแนกภูมิลักษณะพบว่า ภูมิลักษณะที่สำคัญในพื้นที่ศึกษาได้แก่ที่ลาดเขา (open
slopes) และยอดเขา (mountain tops) ครอบคลุมพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 43.88 และ 12.71 ของพื้นที่
ศึกษา ตามลำดับนอกจากนี้ พบว่า ค่าความถูกต้องโดยรวมและค่าความสอดคล้องของสัมประสิทธิ์
แคปปาของการจำแนกภูมิลักษณะ มีค่าเท่ากับร้อยละ 92 และ 91 ตามลำดับ

ในการวิเคราะห์การถดถอยวิธี PLS พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจ (R^2) ของคุณสมบัติ
ในดินบนและดินล่าง มีค่าอยู่ระหว่าง 0.523 ถึง 0.916 และ ระหว่าง 0.589 ถึง 0.900 ตามลำดับ
แบบจำลองสามารถทำนายคุณสมบัติของดินบนและดินล่างที่ได้ดีมากที่สุด ได้แก่ อนุภาคทรายและ
แมกนีเซียม ในขณะที่แบบจำลองสามารถทำนายอนุภาคทรายแป้งและไนโตรเจนได้ดีน้อยที่สุด

ในขณะเดียวกัน ปัจจัยการเกิดดินที่มีความสำคัญสูงสุด 3 อันดับแรกที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยวิธี PLS ซึ่งพิจารณาจากค่า VIP (variable importance in the projection) จะถูกนำไปใช้เป็นตัวแปรร่วม 3 ตัวแปร ในการประมาณค่าช่วงวิธี Cokriging เพื่อทำนายคุณสมบัติของดิน โดยพบว่าค่าความผิดพลาดเฉลี่ยกำลังสอง (RMSE) ของคุณสมบัติของดินบนและดินล่าง มีค่าอยู่ระหว่าง 0.094 ถึง 308.7 และ ระหว่าง 0.031 ถึง 272.4 ตามลำดับ นอกจากนี้ พบว่า ประเภทของเซมิวาริโอแกรม (semivariogram type) ที่เหมาะสมสำหรับการประมาณค่าในช่วงคุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของดินบนเป็นแบบจำลอง Spherical ในทางตรงกันข้าม ประเภทของเซมิวาริโอแกรมที่เหมาะสมสำหรับการประมาณค่าในช่วงคุณสมบัติทางกายภาพของดินล่างเป็นแบบจำลอง Exponential และคุณสมบัติทางเคมีของดินล่างเป็นแบบจำลอง Spherical หรือแบบจำลอง Gaussian จากผลที่ได้รับ พบว่า แบบจำลองที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการทำนายคุณสมบัติของดินบนและดินล่าง ซึ่งพิจารณาจากค่าความผิดพลาดเฉลี่ยกำลังสองแบบนอร์มัลไลซ์ที่มีค่าน้อยสุด ได้แก่แบบจำลองการวิเคราะห์การถดถอยวิธี PLS อย่างไรก็ตาม แบบจำลองการประมาณค่าในช่วงวิธี Cokriging ให้ผลการทำนายคุณสมบัติปริมาณค่าฟอสฟอรัสและโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ของดินล่างดีกว่าแบบจำลองการวิเคราะห์การถดถอยวิธี PLS

จากผลการศึกษานี้สามารถสรุปได้ว่าแบบจำลองดิน-ภูมิทัศน์สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการทำนายคุณสมบัติของดินในพื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนซึ่งเป็นบริเวณที่ไม่มีข้อมูลคุณลักษณะและคุณสมบัติดินได้อย่างมีประสิทธิภาพนักวิทยาศาสตร์ดินสามารถนำคุณสมบัติของดินที่ทำนายได้ไปประยุกต์ใช้งานในด้านต่างๆ เพิ่มเติมได้